

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

(พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

เรื่อง แก้อำนาจพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๒ /๒๕๖๗

ด้วยกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีอำนาจตามความในข้อ ๕ ได้แจ้งใ้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐) โดยให้นำเหตุผลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และนำมาปรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นเชิงพื้นที่ และให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ โดยอาศัยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมฯ ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลม การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนา ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

ลงชื่อ

(นายไพบูรณ์ ศรีพิจิตร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 ได้ยกเลิก “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” และ “แผนพัฒนาสามปี” และ “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” โดยให้จัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี” แทน โดยให้เริ่มจัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2561-2565)” เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีฉบับแรกและ “แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570)” เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีที่สองเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.2566 เป็นต้นไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชนอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ. 2566-2570) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน	1
1. สภาพทั่วไป	1
2. สภาพทางเศรษฐกิจ	3
3. สภาพทางสังคม	3
4. การบริการพื้นฐาน	4
5. ข้อมูลอื่น	4
6. ศักยภาพในตำบล	4
7. สรุปการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2563 -2565)	11
- สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณ	11
ในปีงบประมาณ พ.ศ.2563- 2565	
- ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2563 -2565	13
- สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไขงบประมาณ	14
พ.ศ.2563 – 2565	
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	16
- ความสำคัญระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	16
- ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	30
- การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	34
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นทำปฎิบัติไป	60
1. แบบ ผ.02 (สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง)	61
2. แบบ ผ.02 (สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน)	126
3. แบบ ผ.02 (สำหรับประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด)	140
4. แบบ ผ.02 (สำหรับประสานโครงการพัฒนาจังหวัด)	150
5. แบบ ผ.02 (สำหรับโครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ โดยไม่ใช้งบประมาณ)	154
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 เพิ่มเติม ครั้งที่ 1/2566 แก้ไขครั้งที่ 2/2567	156
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 เพิ่มเติม ครั้งที่ 1/2567 (ฉบับที่ 2) แก้ไขครั้งที่ 2/2567	203

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

สภาพทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

1. สภาพทั่วไป

1.1 ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ชื่อ อบต.ภาษาอังกฤษ Nongson Subdistrict Administrative Organization

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง หน้า 194 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 ลำดับที่ 1931 มีผลให้สภาตำบลหนองซอนแปรสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ตั้งแต่

วันที่ 16 ธันวาคม 2539 มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เรียกชื่อย่อว่า “ อบต. ” มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่น

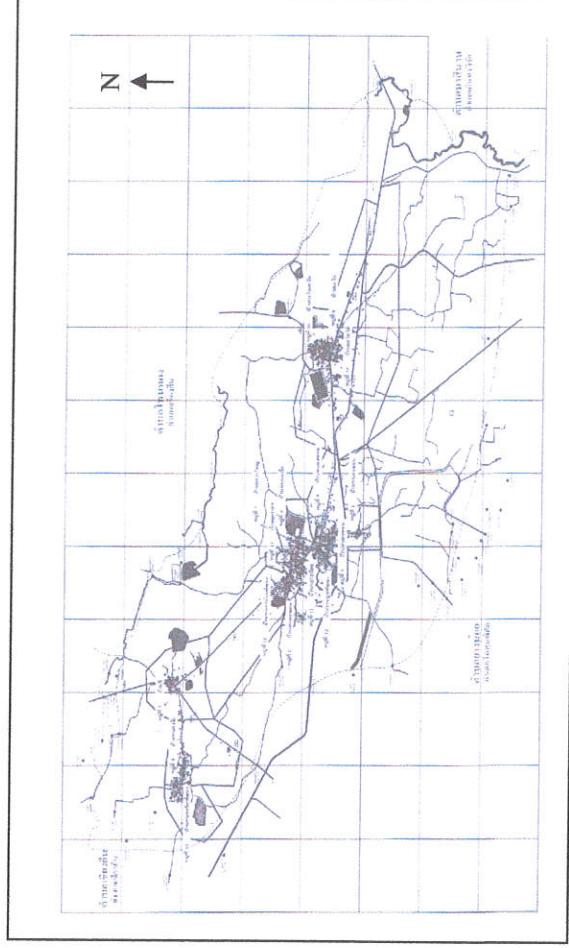

1.2 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 6 บ้านชี ตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ของจังหวัดมหาสารคาม อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 450 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดมหาสารคาม 40 กิโลเมตรอยู่ห่างจากอำเภอเชียงยืน 7 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 21,021 ไร่ หรือ 33.63 ตารางกิโลเมตร

1.3 อาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่ติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้.-

ทิศเหนือ	เขตติดต่อ	ตำบลเชียงยืน	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศตะวันออก	เขตติดต่อ	ตำบลโพนทอง	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศตะวันตก	เขตติดต่อ	ตำบลนาทอง	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศใต้	เขตติดต่อ	ตำบลเขื่อน	อ.โกสุมพิสัย	จ.มหาสารคาม

1.4 ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศตำบลหนองซอนเป็นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีภูเขา มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น หนองน้ำ และมีคลองส่งน้ำไหลผ่านตำบลแนวทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกยาวประมาณ 10 กิโลเมตร สามารถใช้เพาะปลูกทำการเกษตร และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้เป็นอย่างดี

1.5 เขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองแบ่งเป็นจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน 16หมู่บ้าน

1.6 ประชากร

จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	รายชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม		
1	บ้านหนองซอน	127	140	267	95	นายไพศาล โคคำ
2	บ้านหนองซอน	207	204	411	128	นายสมควร โคคำ
3	บ้านหนองซอน	337	369	706	269	นายยุยตร์ หีบแก้ว
4	บ้านหนองเม็ก	191	239	430	129	นายทองสุข เดชะอาญา
5	บ้านหนองซอน	263	238	501	145	นายทองคำ สืท่ามา(กำนัน)
6	บ้านสี	235	246	481	165	นายชีवाल บุระคำ

7	บ้านกลางใหญ่	94	119	213	73	นายไตรรัตน์ ทิບแก้ว
8	บ้านหนองจิก	227	235	462	159	นางพิกุล ไตยวิภาค
9	บ้านมะโม	161	189	350	153	นางปานทอง
10	บ้านมะโมเหนือ	279	320	599	190	นายทอง สารสวัสดิ์
11	บ้านกลางน้อย	105	132	237	84	นายฉลาด นามมูลตรี
12	บ้านราษฎร์พัฒนา	154	168	322	101	นายร่วมจิตร ทิບแก้ว
13	บ้านหนองจิกพัฒนา	125	102	227	63	นายปัญญา สารสี
14	บ้านมะโมใต้	325	317	642	262	นายคำปน คำโพน
15	บ้านอุดมสุข	142	150	292	87	นายประยต เพชรก้อน
16	บ้านหนองม่วงพัฒนา	199	190	389	149	นายคำจันทร์ กงเพชร
รวมทั้งสิ้น		3,171	3,358	6,529	2,252	

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2566

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การทำนาปลูกข้าว ซึ่งจะทำให้การเพาะปลูกได้ปีละ 2 ครั้ง ในบริเวณที่มีคลองชลประทานไหลผ่าน อาชีพรองคือ ค้าขาย เช่น ขายพันธุ์ปลา น้ำจืด ลูกเปิด ลูกไก่ ไช้เปิด ไช้ไก่ หอมกระเทียม ฯลฯ และทำการเกษตรแบบผสมผสาน

2.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ปั๊มน้ำมัน	3 แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	3 แห่ง
โรงสี	23 แห่ง

2.3 สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และสินค้าที่น่าสนใจ

ตำบลหนองซอนมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ได้แก่ กลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้า ประเภทกระเป๋า บ้านหนองจิก หมู่ที่ 8 กลุ่มพันธุ์ปลาไม้จืดทุกชนิด บ้านมะโม หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 14

3. สภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 1 แห่ง

3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัดพุทธ 7 แห่ง

3.3 สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองซอน 1 แห่ง

3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง

3.5 อื่น ๆ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง
- ศูนย์ข้อมูลตำบล 1 แห่ง

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

- ถนนสายหลักที่ติดต่อกับอำเภอลาตงแล้วทั้งหมด
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก 85 %

4.2 การโทรคมนาคม

- เน็ตประชารัฐ หมู่ 1, หมู่ 3 และหมู่ 15 3 แห่ง

4.3 การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ 16 หมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบ 100%

4.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย 1 สาย
- หนองน้ำ 17 แห่ง

4.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย 2 แห่ง
- บ่อน้ำตื้น 7 แห่ง
- บ่อโยก 30 แห่ง
- ประปา 9 แห่ง

5. ข้อมูลอื่น ๆ

5.1 มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น 400 คน
- กลุ่มสตรีหมู่บ้าน 16 คณะ
- กลุ่มสตรีตำบล 1 คณะ
- อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน 16 คน

6. ศักยภาพในตำบล

6.1. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. จำนวนบุคลากร จำนวน

42 คน

ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

10 คน

ตำแหน่งในกองคลัง

4 คน

ตำแหน่งในกองช่าง	2	คน
ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	6	คน
ตำแหน่งลูกจ้างประจำ	2	คน
ตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ	7	คน
ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป	5	คน

2. ระดับการศึกษา แยกเป็น

ประถมศึกษา ถึง มัธยมศึกษาตอนต้น	7	คน
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1	คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค	-	คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4	คน
อนุปริญญา	-	คน
ปริญญาตรี	23	คน
ปริญญาโท	4	คน

3. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
ทั้งสิ้น 42,000,000 บาท แยกเป็น

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บเอง	816,900	บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่าง ๆ เก็บให้	22,283,100	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	18,900,000	บาท

6.2 คักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. มีการรวมกลุ่มของประชาชนตำบลเป็นอย่างดี
2. มีระบบโทรศัพที่สาธารณะบางหมู่บ้านและไฟฟ้าทั่วถึง 16 หมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน
3. ประชากรส่วนใหญ่มีฐานะยากจนถึงปานกลาง บางครัวเรือนสามารถส่งลูกหลานศึกษาต่อในระดับมัธยม อาชีวศึกษา อุดมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยได้
4. มีระบบชลประทานที่เอื้อต่อการทำการเกษตร

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ประกอบไปด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 1 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบของแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

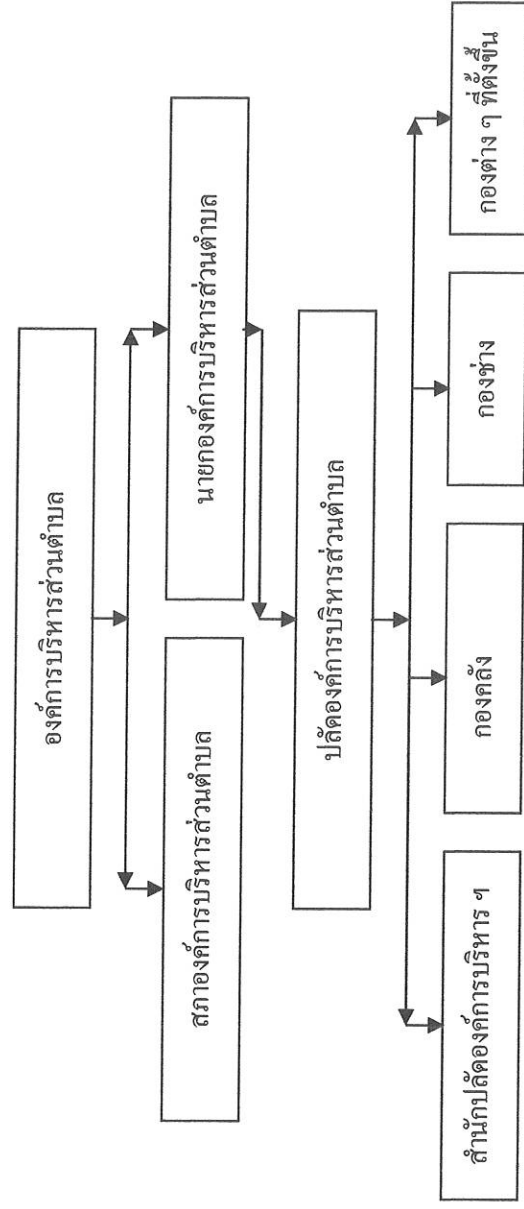
1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารงานราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีหนึ่งคนเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

สามารถแสดงได้ ดังนี้.-

อำนาจหน้าที่ของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานสารบรรณ งานบริหารงานบุคคล งานเลือกตั้งและทะเบียนข้อมูล งานตรวจสอบภายใน งานนโยบายและแผน งานวิชาการ งานข้อมูลและประชาสัมพันธ์ งานงบประมาณ งานกฎหมายและคดี งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์ งานข้อบัญญัติและระเบียบ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

อำนาจหน้าที่ของกองคลัง ได้แก่

ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานการเงิน งานรับเงินเบิกจ่ายเงิน งานจัดทำฎีกาจ่ายเงิน งานเก็บรักษาเงิน งานการบัญชี งานทะเบียนควบคุมเบิกจ่าย งานงบการเงินและงบทดลอง งานแสดงฐานะทางการเงิน งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า งานพัฒนารายได้ งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้ งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี งานพัสดุ งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

อำนาจหน้าที่ของกองช่าง ได้แก่

ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานก่อสร้างและบูรณะถนน งานก่อสร้างสะพาน เช่นน ทดน้ำ งานข้อมูลก่อสร้าง งานออกแบบและควบคุมอาคาร งานประเมินราคา งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร งานออกแบบและบริหารข้อมูล งานประสานสาธารณสุขปฎิโรค งานประสานกิจการประปา งานไฟฟ้าสาธารณะ งานระบายน้ำ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

อำนาจหน้าที่ของกองสวัสดิการสังคม ได้แก่

สำรวจข้อมูลเบื้องต้นในเขตพัฒนาชุมชนเพื่อจัดทำแผน ดำเนินการและสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของประชาชนประเภทต่าง ๆ ดูแลเรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และกลุ่มวิสาหกิจต่าง

ๆ ที่มีภายใต้การกำกับดูแลของเขตความรับผิดชอบ

อำนาจหน้าที่ของกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่

ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางการศึกษา เกี่ยวกับการวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผล ประเมินผล การพัฒนาตำราเรียน การวางแผนการศึกษาของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริมการวิจัย การวางโครงการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางการปฏิบัติในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

อำนาจหน้าที่ของงานส่งเสริมการเกษตร ได้แก่

ส่วนส่งเสริมการเกษตร มีภาระหน้าที่ ใน 2 ด้าน 9 ภารกิจ ดังนี้

1. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต คือ

- (1) การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- (2) การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล
- (3) การบริการข้อมูลและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
- (4) การรวบรวมส่งเสริมพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (5) ช่วยเหลือป้องกันกำจัดศัตรูพืช
- (6) การฝึกอบรมอาชีพการเกษตร
- (7) การรวมกลุ่มและพัฒนากลุ่ม
- (8) การกระจายพันธุ์พืชต่างๆ

2. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว คือ

- (1) ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรชุมชน

อำนาจหน้าที่ของงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมโรค การสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามแผนการสาธารณสุขและข้อบังคับตำบล การวางแผนการสาธารณสุข การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข งานเฝ้าระวังโรค การเผยแพร่ฝึกอบรม การให้สุศึกษา การจัดทำงบประมาณตามแผนงานสาธารณสุข งานด้านสิ่งแวดล้อม การให้บริการสาธารณสุข การควบคุมการฆ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

6.3 การบริหารงานบุคคล

บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้.-

6.3.1 บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- 1) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายพรชัย แสงทอง
- 2) รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นางสาวรุ่ง อุดริ
- 3) เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นางเย็นศิริ นามโส

- 4) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
(สมาชิกสภาฯ 13 + ประธานสภาฯ+รองประธานสภาฯ+เลขานุการสภาฯ = 16 คน)

6.3.2 บุคลากรฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย

- 1) นายกององค์การบริหารส่วนตำบล นายไพบูรณ์ ศรีพิจิตร
- 2) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน ดังนี้.-

1. นายสำราญ ไตรวิภาค
2. นายสายใจ เรืองมณี

- 3) เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายจำลอง เหล่าจันทร์อัน

6.3.3 ฝ่ายประจำ ประกอบด้วย

- 1) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน

- 1.1) นักวิชาการตรวจสอบภายใน 1 คน

- 2) ตำแหน่งในส่วนสำนักงานปลัด มี 10 คน ดังนี้.-

- 2.1) หัวหน้าสำนักปลัด 1 คน

- 2.2) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน 1 คน

- 2.3) นักทรัพยากรบุคคล 1 คน

- 2.4) นักจัดการงานทั่วไป 1 คน

- 2.5) เจ้าพนักงานธุรการ 1 คน

- 2.6) เจ้าพนักงานป้องกันฯ 1 คน

- 2.7) ผู้ช่วยนักวิเคราะห์ฯ (ว่าง) คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

- 2.8) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)

- 2.9) นักการภารโรง 1 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)

- 2.10) พนักงานขับรถยนต์เพลิง 1 คน (พนักงานจ้างทั่วไป)

- 2.11) พนักงานทั่วไป 1 คน (พนักงานจ้างทั่วไป)

- 3) ตำแหน่งในกองคลัง มี 6 คน ดังนี้.-

- 3.1) ผู้อำนวยการกองคลัง 1 คน

- 3.2) นักวิชาการเงินและบัญชี 1 คน

- 3.3) เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 1 คน (ลูกจ้างประจำ)

- 3.4) เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 1 คน

- 3.5) เจ้าพนักงานพัสดุ 1 คน

- 3.6) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ 1 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)

- 4) ตำแหน่งในกองช่าง มี 3 คน มีดังนี้.-

- 4.1) ผู้อำนวยการกองช่าง 1 คน

- 4.2) หัวหน้าฝ่ายก่อสร้าง (ว่าง) คน

- 4.3) ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า 1 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 4.4) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 5) ตำแหน่งในกองสวัสดิการสังคม มี 2 คน ดังนี้
- 5.1) นักพัฒนาชุมชน 1 คน
- 5.2) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (ว่าง) คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 5.3) ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน 1 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)
- 6) ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มี 9 คน ดังนี้
- 6.1) ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ 1 คน
- 6.2) เจ้าหน้าที่สนับสนุนการ 1 คน (ลูกจ้างประจำ)
- 6.3) ครู 5 คน
- 6.4) ครูผู้ดูแลเด็ก 1 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 6.5) ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา 1 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)
- 7) ตำแหน่งในกองการเกษตร มี 2 คน ดังนี้
- 7.1) นักวิชาการเกษตร 1 คน
- 7.2) ผู้ช่วยนักวิชาการเกษตร (ว่าง) คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)
- 8) ตำแหน่งในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มี 7 คน ดังนี้
- 8.1) นักวิชาการสุขาภิบาล 1 คน
- พนักงานประจำบรรทุกขยะ 4 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)
- พนักงานขับบรรทุกขยะ 2 คน (พนักงานจ้างเหมาบริการ)

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2563 – 2565)

1.สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในเชิงประมาณ
พ.ศ. 2563 – 2565

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

จากข้อมูลในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า Electronic Local Administrative Accounting System (e-LAAS) สรุป การตั้งงบประมาณ และรายรับรายจ่ายจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน รายละเอียด ดังนี้

ปีงบประมาณ 2563

ตั้งงบประมาณรายรับไว้ 38,000,000 บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้ 38,000,000 บาท
รายรับจริง 37,495,774.69 บาท
รายจ่ายจริง 34,240,378.51 บาท

ปีงบประมาณ 2564

ตั้งงบประมาณรายรับไว้ 41,720,000 บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้ 41,720,000 บาท
รายรับจริง 39,272,905.49 บาท
รายจ่ายจริง 36,115,468.20 บาท

ปีงบประมาณ 2565

ตั้งงบประมาณรายรับไว้ 42,000,000 บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้ 42,000,000 บาท

1.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1.2.1 เชิงปริมาณ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ที่ปรากฏอยู่ในแผน เฉพาะปี 2565	จำนวนโครงการ ที่ได้ปฏิบัติ เฉพาะปี 2565
1.ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	25	24
2.ด้านการพัฒนาด้านเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อชุมชนและส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์	9	8
3.ด้านการพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งและการพัฒนาคนและ	21	19

สังคมที่มีคุณภาพ			
4.ด้านการพัฒนาด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม	11		9
5.ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์พันธุทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	5		4
6.ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุข	10		9
7.ด้านการพัฒนาด้านการบริหารการจัดการและพัฒนาบุคลากร	5		5
8.ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายของรัฐบาล	11		9
9.ด้านการพัฒนาด้านส่งเสริมอุดมการณ์และวิถีชีวิตภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้รักสามัคคี สำนานันท์	2		2
รวม	99		89

สรุป จำนวนโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี เฉพาะปี 2565 กำหนดไว้ 99 โครงการ ปฏิบัติได้จริง 89 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 89.89

1.2.2 เชิงคุณภาพ

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการประเมินฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ตั้งไว้ในแผนพัฒนา จำนวน 24 โครงการ แต่ปฏิบัติได้ 3 โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย

การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ

1. โดยภาพรวมแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2561-2565) มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างสูงแต่ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ตั้งไว้ในแผนพัฒนา จำนวน 24 โครงการ แต่ปฏิบัติได้ 3 โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย ควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

2. จากแบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 2.3 กำหนดว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2561-2565) เฉพาะปี 2565 มาดำเนินการในปีงบประมาณ 2565 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จึงจะได้คะแนน

เต็ม 5 คะแนน จากตัวชี้วัดนี้ จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน นำแผนปี 2565 ไปปฏิบัติได้ 89 โครงการจากที่ตั้งไว้ในแผน 99 โครงการ คิดเป็น ร้อยละ 89.89 ซึ่งจะได้คะแนนประเมินจากกรมส่งเสริมฯ จำนวน 5 คะแนน ดังนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ จึงเห็นควรให้รักษาระดับการปฏิบัติได้ตามแผนไว้เช่นนี้ หรือเพิ่มร้อยละการปฏิบัติได้มากขึ้นก็จะเป็นการดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน

1. ในปีต่อไปการออกแบบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนควรมีข้อความปลายเปิดเพิ่มขึ้นมา
2. โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานถ้าเป็นไปได้ควรดำเนินการในไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณ เพื่อประโยชน์หลายประการ เช่น หลีกเลี่ยงการก่อสร้างในฤดูฝน
3. ควรเร่งรัดส่งเสริมสร้างและให้ความรู้ความเข้าใจแก่ราษฎรในกระบวนการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนได้ชี้แจงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนเพิ่มเติม 2 ประเด็น ดังนี้

1. จากความเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนฯ ที่ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ตั้งไว้ในแผนพัฒนาจำนวน 24 โครงการ แต่ปฏิบัติได้ 3 โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อยนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เนื่องจากงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน มีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจด้านอื่นๆ ที่แต่ผู้บริหารก็ได้ละเลยยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ข้าพเจ้าได้ดำเนินการของงบประมาณดำเนินการด้านการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ผลการประเมินในเชิงตัวเลขมีจำนวนการปฏิบัติที่น้อยทั้งนี้ทั้งในความจริงมีการดำเนินการด้านการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคหลายโครงการ
2. จากความเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนฯ ที่ว่า โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถ้าเป็นไปได้ควรดำเนินการในไตรมาสที่ 2 คณะผู้บริหารได้เร่งดำเนินการเป็นโครงการเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณมาโดยตลอด แต่ที่ทำการดำเนินการนั้นโครงการล่าช้าเนื่องจากที่ผ่านมาทางรัฐบาลได้จัดสรรรายได้และเงินอุดหนุนแก่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน เป็นงวดๆ แต่ละงวดก็ไม่มากพอที่จะดำเนินการสร้างพื้นฐานในช่วง 2 ไตรมาสแรก ส่วนใหญ่เงินจะเพียงพอในช่วงไตรมาสที่ 3-4 ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการบริหารงบประมาณ จึงเรียนมาเพื่อให้ที่ประชุมได้รับทราบ

2.ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563- 2565

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการ ที่ได้ปฏิบัติ
1.ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	25	24
2.ด้านการพัฒนาด้านเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อชุมชนและส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์	9	8
3.ด้านการพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งและการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	21	19
4.ด้านการพัฒนาด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม	11	9
5.ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	5	4
6.ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุข	10	9
7.ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการการและการพัฒนาบุคลากร	5	5
8.ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายของรัฐบาล	11	9
9.ด้านการพัฒนาด้านส่งเสริมอุดมการณ์และวิถีชีวิตภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้รักสามัคคี สำนานันท์	2	2
รวม	99	89

2.2 ผลกระทบ

ทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพตามสมควรแต่สถานะทางการเงินและการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

3.สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.

2563- 2565

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการประเมินฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ตั้งไว้ในแผนพัฒนา จำนวน 24 โครงการ แต่ปฏิบัติได้ 3 โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย

การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ

1. โดยภาพรวมแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570) มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างสูงแต่ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ตั้งไว้ในแผนพัฒนา จำนวน 24 โครงการ แต่ปฏิบัติได้ 3 โครงการ ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย ควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
2. จากแบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 2.3 กำหนดว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ.2566-2570) เฉพาะปี 2566 มาดำเนินการในปีงบประมาณ 2566 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จึงจะได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน จากตัวชี้วัดนี้ จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน นำแผนปี 2566 ไปปฏิบัติได้ 89 โครงการจากที่ตั้งไว้ในแผน 99 โครงการ คิดเป็น ร้อยละ 89.89 ซึ่งจะได้คะแนนประเมินจากกรมส่งเสริมฯ จำนวน 5 คะแนน ดังนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ จึงเห็นควรให้รักษาระดับการปฏิบัติได้ตามแผนไว้เช่นนี้ หรือเพิ่มร้อยละการปฏิบัติได้มากขึ้นก็จะเป็นการดี

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปลัด อบต. (นางสาว น. น.)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติ

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) มี 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกภพ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต”โดยมองกลับไปทบทวนทิศทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงสร้างระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติเป็นต้นไป ส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็น

เป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติตามเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎหมายที่เคร่งครัดและมีขอบข่ายที่เข้มงวด นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศไทยในระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและ เป้าหมายของการพัฒนามาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงอันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถ ในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับตัวทาง รูปแบบ และแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหา ประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางदानวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่ สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๑.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศไทยในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถ ในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทั่วถึงทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความ มั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาส ในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๑.๒.๒ วัตถุประสงค์การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยมุ่งหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการที่มีมาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ มุ่งตอกย้ำการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การ พัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้มุ่งหมายแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยมุ่งหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา

ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุด

แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุด แผนพัฒนา

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของ พื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๗

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสียหายน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วน เศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคการเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง สหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม เกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม ชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีชี้วัดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพาการท่องเที่ยวในประเทศและมีการ กระจ่ายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้น

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์)จำนวน ๒๕๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้รับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าคิดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๓๐ ๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจกสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่า ไม่ต่ำกว่า ๔

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนา การบริหารจัดการ มีอันดับขึ้น)

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับ
ที่ ๒๕ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ ๑๑ ต่อ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ระยะที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ๙

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน
ประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการ
ของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากการ
ลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีการบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่มาตรฐานเข้าถึงและพร้อมใช้แก่
ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ระยะของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ระยะในประเทศไทยเป็น
ร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านผู้ประกอบการระบบอิเล็กทรอนิกส์ระยะรองรับรวม
๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ระยะของประเทศไทย
ความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทย
อย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖๐๐ แห่ง ภายในปี
๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ของ
จำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้
ให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต
และแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ (๑) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน
ประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ (๒)

สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ (๓) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติ
บุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๗๐ และ
(๔) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จดทะเบียนพาณิชย์ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ในปี
๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี สัดส่วน
 วิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้น
 เป็นร้อยละ ๑๒ ในปี ๒๕๗๐ และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อ
 รวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่
 ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐
 จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวน
 เรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐-๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการ
 วิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมใช้ได้อย่างเรียลไทม์และทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ
 ยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมและการ
 ส่งออกของวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๔๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และ
 สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อย
 ละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์ของวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์
 อีเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๖)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า
 ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
 เป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕
 ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
 ขยายตัวเฉลี่ย

เป้าหมายที่ ๓ วิชาทางการเงินกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมี
 ประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิชาทางการเงินเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี
หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลดปล่อย เดิมนั้นได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
 ขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นน้อยกว่าอัตราการ
 เติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บท
 ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาค
 ตะวันออกมีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐
 ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ ๑๑

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครีวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิของเด็กจากรั้วเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ มักธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนที่ยากจนมีปัญหาและพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้นสามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก) วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พืชพันธุ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากธรรมชาติ ลดลง จากค่าเฉลี่ยของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสียหายจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ พื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญสามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มประชากรได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชนท้องถิ่นอาสาสมัคร และเครือข่ายที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิพหุผลทาง การเกษตรและ ภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเติบโตร่วมกันเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ นักเรียนที่มีสมรรถนะที่ไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลสภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ ที่ยากจนต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถ สร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาพเศรษฐกิจโลก ๖ ด้านทักษะ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถสถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒ ๑๔